

STŘÍBRNÝ

2/2020

VĚTRNÍK

aneb

NÁŠ PÍSEK PRO VAŠE OČI

festivalový průvodce

věnováno Františkovi Zborníkovi

8.2. STALO SE KDYSI...

1919 - Prezident Tomáš Garrigue

Masaryk písemně poděkoval Píseckým za udělení čestného občanství 29.10.2018

ÚVODNÍK

STŘÍBRNÝ VÍTR ZAVÁL DO PÍSKU

První festivalový den ... vyladěná atmosféra s častými výbuchy smíchu – jinak to snad u ochotníku ani nejde. Zahájení se ujal ředitel festivalu Míra Pokorný a jeho antré byl takřka prvním stand up výstupem, vtipným a přitom důstojným otevřením divadelní přehlídky toho nejzajímavějšího, co bylo v uplynulém roce na prknech, co znamenají svět, k vidění. Vzpomenul na první ročník Stříbrného větru, stejně jako na divadelní představení O 14 dní dříve aneb Svoboda nadvakrát. Především ale na toho nejdůležitějšího – Františka Zborníka. František totiž všechno rozhýbal a už se to nedá zastavit...

Smích, sdružování, přátelství, radost, pohoda, notná dávka sarkasmu a ironie – to je to, co diváky i herce u ochotnického divadla baví a spojuje. Na festivalu Stříbrný vítr se prostě cítíte jako na dobrém flámu s nejlepšími přáteli... A teď už se o slovo hlásí Stříbrný vítr, fúúúúúúúúú ...

Ruth Denčevová a Zbyněk Konvička

Stříbrný větrník pro vás připravují Ruth a Zbyněk.

DIVADLO POD ČAROU

Festivalový průvodce Stříbrný větrník 2020

Redakce: Ruth Solničková Denčevová,

Zbyněk Konvička, Tomáš Franců, Michal Lyga

Vydává: Divadlo Pod čarou, Tyršova 28, 397 01 Písek

Náklad 100 výtisků, zveřejněno na www.podcarou.cz

DK JIRÁSEK ČESKÁ LÍPA – TANGA PRO JEŽÍŠKA

OČIMA DIVÁKŮ

TEREZA HORAŽDOVSKÁ A TOMÁŠ VOLF, PÍSEK

„Celkově to byla vtipná hra. Bylo fajn, že celé představení utáhli dva lidé. Líbilo se nám zakomponování dvou protipólů – ona byla v minulosti trestaná, on v té době pracoval jako dozorce ve vězení. A náhodou se potkají úplně jinde a v jiné době. Každý o druhém vzápětí zjistí jeho minulost i to, že jsou v životě úplně sami. Jí minulý režim ublížil, on byl jeho zástupce. Podobné osudy a podobně prázdné životy se najednou potkaly. Závěr v podobě tance - tanga pak bylo svým způsobem usmíření. Ti, co by se s velkou pravděpodobností dřív těžko mohli sblížit, v sobě našli to, co nenacházeli celý život. Takže vlastně happyend...“

TOMÁŠ POSKOČIL, PÍSEK

"Moc se mně líbilo hned uvedení představení. Musím vyzdvihnout oba herecké výkony. Vůbec neslezli z jeviště a sám jsem si připadal jako kdybych s dvojicí seděl u jednoho stolu. Na jednu stranu to bylo intimní a na druhou to byla situace, kterou si dovedu představit. Byla to taková niterní sonda do životů dvou ztroskotanců, kteří se najednou potkají uprostřed Štědrovečerního večera. Kdyby mně někdo řekl, že to jsou ochotníci, nevěřil bych mu to. Hodinu jsem se hezky bavil a bylo to parádní navazování na další program, co tu ještě bude."

OČIMA POROTY

„Budete ochotní? Co je to být ochotný? Společně naslouchat? Společně odpovídat? Společně tady být, společně zažívat, společně se bavit, společně prožívat,“ vyzval diváky Tomáš Žižka, jeden z porotců...

Z publika se ozvalo: „Bylo to hluboce lidské, já jsem jim to věřil.“

Sylva: Byla jsem dojatá, dostali jste mě. Ale bylo to na mě tak hrnutý, že jsem si to nestihla užít. Akce rychle za sebou. Ale pohltí mě to, rozpláče ... jen to bylo občas nervózní a překotný. Toho tanga a nonverbálního bych chtěla více.

Jarka: Uvědomila jsem si, že se usmívám a zároveň mě mrazí. Velký lidský příběh. Oceňuji autorskou tvorbu Václava Klapky a velmi oceňuji, když režisér i hraje, jako to bylo v tomto případě.

Tomáš: Byl jsem fascinovaný první částí, zjeté klišé až takové televazieté. A jednou jsem pochopil, kde to Tango začíná. Tu nutnost, kdy si začnou navzájem říkat pravdu. A najednou zpověď. Pochopil jsem, že je to současné téma. Konec nádhery, vracení se zpět a tam je spousta času. Já se chci pak koukat ne na Tango, ale na ten váš příběh. Na koberci se prostě špatně tancuje.

Porota zleva Jarka Malinová, Tomáš Žižka a Sylva Malinková herce i diváky při diskuzi více bavili než přisným okem posuzovali jednotlivé výkony herců a představení.

TANGA PRO JEŽÍŠKA – ROZHOVOR S VÁCLAVEM KLAPKOU

Vladka Zborníková a Václav Klapka z DK Jirásek s pamětním listem festivalu

Ve vašem souboru je mnoho členů – jak funguje spolupráce mezi nejmladšími a nejstaršími?

Myslím, že s tímhle zatím nemáme v Lípě problém. V našem posledním projektu, inscenaci Hamlet, se sešli jak zástupci nejmladší generace (Ofélie), tak herci střední generace (Hamlet) či starší (Polonius). Kromě toho, ale vznikají generační výpovědi. Tanga pro Ježíška jsou ukázkou té „vzrálé“, mladí v současnosti zkoušejí něco, co vypovídá zase o nich.

Jak probíhá psaní vašich autorských her? Máte svého scénáristu nebo formou „dáme hlavy dohromady“?

V případě autorských her jsme byli v souboru dva. Říkám byli, protože jeden z nás, František Zborník, již bohužel není mezi námi. Jak on, tak já, jsme si vždy své věci dělali sami, maximálně s dramaturgickou korekcí. Takhle vznikla současná Tanga pro Ježíška – hrajeme pouze dva, a tak jsme to dávali dohromady spolu bez nějakého režijního tlaku.

Co první si představíte, když uslyšíte Stříbrný vítr a Písek?

U stříbrného větru samozřejmě Šrámek. U Písku jsou to krásné vzpomínky na řadu vystoupení na festivalu Šrámkův Písek.

Diskuse s porotci festivalu za rytmu přesýpacích hodin se nesla v uvolněné atmosféře.

ŽAS HOMOLE – DOKUD SE TANČÍ

OČIMA SOUBORU

Poslali nám dotazník
ať se představíme
pozvali nás do Písku
ať je pobavíme
kde bereme inspiraci
jaké ženy jsme
my jim předvedeme
jak jsme úŽASné
nás pohání vítr monzun
někdy taky bóra
hrajem vždycky s velkou chutí
neděláme fóra

ŽAS na červených schodech slávy...

COŽE? TO JSOU OCHOTNÍCI? ŽASNOUT MUSÍ ČLOVĚK ÚŽASEM NAD HOLKAMI Z HOMOLE.

Představení, za které by divák stříbrem, zlatem, drahým kamením i solí zaplatil. Tisíckrát se to vrátí, pokud je pravdivé rčení, že smíchem se prodlužuje život. První čtvrt hodinku by nevidomí neocenili – slyšíte hudbu, vidíte prostor. Byt, ve kterém se střídají postarší ženy, oblékají se a vyráží ven z domu. Ale kam? Na sraz po padesáti letech tanečního klubu mládí. A co dělají ženský na srazích po padesáti letech? Vychloubají se, co všechno zažily, jak byl ten život báječný, všechno se dařilo, bylo zalité sluncem a nikde žádný problém. Potkali jste už někdy ženu bez problému? Utopie. Sraz jim trochu kazí evidentně zdeptaná servírka, která je nečekala a rozhodně na ně nemá čas a už vůbec ne náladu. S holkami se nepočítalo, a tak jsou usazeny do předsálí. V sále se odehrává obskurní maškarní ples s hlasitou hudbou. Občas se ze dveří vyvalí postavička viditelně pod vlivem. Jak to může dopadnout? Mezi učitelkou, hospodskou, matkou v domácnosti, profesionální milenkou, hypochondrem, manekýnou a holkou z Moravy? Pravdu – a jak se nachází pravda? Při několika lahvích alkoholu, vykouřením trávy a při pubertální hře „flaška“. A jaké z toho plyne ponaučení pro každého v každém věku? Dokud se tančí a zpívá, ještě se neumřelo... a máte mátový čaj? *(Ruth Denčevová)*

DIVÁCKÉ REAKCE NA ŽAS

Líbilo se mi to. Seděla jsem na představení vedle kamarádky z pedárny a nedávno jsme měly sraz. A teď víme, jak to bude vypadat za dvacet let na srazu. Fakt jsme se v tom poznávaly. *(Majka Petrová)*

ŽAS je vždycky skvělejší a moc se mi to líbilo. Je úžasný, jak se tam zúčastní všechny generace a všechna témata. Člověk se v tom vidí a možná i ví, co ho čeká. *(Jan Pokorný)*

ŽAS HOMOLE—DOKUD SE TANČÍ

DISKUSE S POROTOU

Z publika se ozvalo:

„Jak můžou spolu vyjít? Vždyť je jich tam tolik ...“

„Pobavení, nebral bych to jako ochotnický představení, ale show. Jo a mimochodem, s ženskejma se dá vždycky vyjít.“

„Je tam prostě vtipu na seriál!“

„Krásný těla, krásný pohyby, krásný ženský, krásný ...“

Sylva: Já holky znám, viděla jsem několik jejich představení a tohle už také. Jsem nadšená a vždycky mě uchvátí ten kolektiv a ta parta. To, co z nich jde.

Jarka: Já jsem tohle představení viděla u nás na přehlídce, ale jen kousek, ale i tak se mi líbilo. Sál je

nabitej energií. Obdivuji jednoduchou funkční scénu, užívala jsem si detaily. A najednou Smrtka, já vím, že smrt k životu patří, ale totálně mě to srazilo. Nezůstala mi ta euforie z celého představení.

Tomáš: Dobře, takže já jsem jedinej, kdo to neviděl. Teda teď už jsem to viděl. Kolektivní sdílení, dvojitá tvář, karikatura a satira. (Jaké bychom mohli být)? A najednou se začnou tvořit kolektivní džouky. Já cejtíl

„Já cejtíl tu trávu i ten alkohol. Fakt to byl těžkej natur,“ rozplýval se scénograf, režisér, muzikant, performer a pedagog Tomáš Žižka.

tu trávu i ten alkohol. Fakt to byl těžkej natur. A najednou jste se začaly odhalovat nejen fyzicky i mentálně. Zaznívá pravda ... a nakonec tanec smrti.

Stáňa Kočvarová – autorka libreta: Já to nepíšu jako knížku, že bych si sedla a psala, ale všechno je to skládání střípků ze života. Kdo z vás nepotkal v restauraci nějakou „fakt příjemnou“ obsluhu. Jo a víte, že ve většině podniků nemají mátový čaj?

„Při vašem představení byl sál nabitý energií,“ sdělovala ženám při diskuzi ŽASu Jarka Malinová—herečka, režisérka a scénáristka divadla U Kapličky v Českých Budějovicích.

TŘETÍ SLOKA

Folkrocková skupina Třetí sloka – dílem z Písku a dílem z Ražic má s ochotnickým divadlem společného víc, než by se dalo čekat. Její kapelník Josef Novák se svou sestrou Petrou Novákovou fungovali řadu let v Ražickém hravém spolku nedaleko Písku. „V Ražicích se zreinkarovalo ochotnické divadlo asi po 40 letech a určitě 10 let fungovalo. Na něm jsme se sestrou prakticky vyrůstli. Naše houslistka Anička se u ochotníků ale také angažuje – je to Divadlo utlačovaných. Je to specifická forma divadla a výuky. Většinou to provozují amatéři a jde o to,

že v něm hrají lidé, kteří mají za sebou jistou špatnou zkušenost – cítí nebo se cítili utlačováni... a nemusí to být jen fyzické či sexuální násilí, ale utlačování se mohou cítit i senioři nebo šikanované děti. Scénka je velmi krátká. V té je hlavní aktér nějakým způsobem utlačován... pak je stopka. Do toho se dá možnost vstoupit obecnstvu, a to může říct, jak by to udělalo, aby to dopadlo lépe. Ti nejodvážnější se mohou přihlásit a vstoupit do role hlavního hrdiny, co je utlačován, zkusit si ty modelové situace. Je to tedy něco mezi divadlem, seminářem o toleranci v mezilidských vztazích. Všichni nakonec dojdou k tomu, že jediné, co jako aktér – tedy ten utlačovaný - můžeš změnit jedině ty sám – jde změnit pouze svůj vlastní přístup,“ zmiňuje se kapelník a zpěvák Josef Novák.

Někteří z původního Ražického hravého spolku jsou nyní členové Prácheňské scény v Písku. „Náš soubor se ale v Ražicích rozpustil, protože náš volný čas nebyl kompatibilní s prací a studiem,“ říká Josef Novák. Mezi ta neúspěšnější představení Ražického hravého spolku řadí jeho bývalý člen a dnes kapelník Třetí sloky divadelní kus Český Honza s asi 30 reprízami, což byla vůbec první hra nastudovaná po zmiňované 40-ti leté pauze. „V divadle jsem začínal v patnácti letech, hlavním tahounem našeho hravého spolku byl ovšem režisér Jarda Němejce, na kterého bylo divadlo velmi vázané. Obecně kulturu v Ražicích držel hodně. Aktuálně už se sestrou Petrou v žádném ochotnickém souboru nehrajeme, ona je doktorka v Thomayerovce a moje vytížení pracovní je také velké. Máme ale zase jiné a neméně zajímavé aktivity,“ uzavírá Josef Novák. (*Zbyněk Konvička*)

Stříbrný vítr naděluje úsměv a radost...

... může se to stát i vám...

ZEPTALI JSME SE...

... JANA POTMĚŠILA (DIVADELNÍ SPOLEK KAŠPAR)

Jak vnímáte fenomén ochotnického divadla u nás?

Tento fenomén tu existuje a je skvělé, že existuje. A dokonce nedaleko – u Tábora v Lomu můj dědeček divadlo po válce dělal. Měli jsme tam hospodu, i když původně byl tesař. A do teď tam jsou po tom památky a stopy. Myslím, že to je skvělý, když tam ta vzpomínka a zkušenost zůstala. Po letech totiž najednou místní chtěli, abychom přijeli zahrát a obnovila se tradice. A nyní se tam opět pořádá jakási divadelní přehlídka, a to se Spolkem Kašpar. Nejdřív to chtěli udělat sami, ale pak se ukázalo, že tohle bude jednodušší varianta. Moc tomu fandím a když někdo má chuť, ať dělá divadlo na jakékoliv úrovni. Důležité je, že to má rád a dělá to s chutí.

Máte při vašem vytížení čas vidět nějaký ochotnický soubor či přehlídku?

Zanedlouho, myslím, že to bude 18. dubna jedu do Klatov, kde bude podobná soutěž několika

ka kategorií ochotnického divadla. Jsem na to moc zvědavý a moc se těším...

Přijmete od nás pozvání další ročník našeho festivalu Stříbrný vítr?

Určitě, už jsme prakticky domluvení... :-)

Již první den festivalu zaplnil obě scény Divadla Pod čarou.

PROGRAM—SOBOTA 8. ÚNORA

Prácheňská scéna—**Manželství na druhou** | 10.00, velký sál, 110 min.

Zdeňka Kulová—**Voda a mýdlo** | 14.00, malý sál, 30 min.

DS Zmatkaři—**Skřivani už jen v Shakespearovi** | 15.00, velký sál, 110 min.

PŠČ Domažlice—**Kozina** | 18.30, malý sál, 55 min.

DS Šemík—**Libušina volba** | 20.00, velký sál, 50 min.

PÍSEK POD NOHAMA aneb CO BYSTE MĚLI VIDĚT

Městská knihovna Písek

MĚSTSKÁ KNIHOVNA—knihovna roku 2019, v sobotu otevřena od 9-16 h

KOSTEL NAROZENÍ PANNY MARIE—Bakaláře

GOTICKÉ HRADBY A PARKÁN—Bakaláře

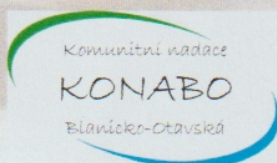
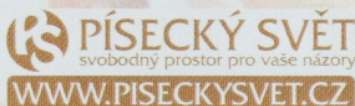
KOZLOVNA U PLECHANDY—výtečná česká kuchyně

VYKULENÁ SOVA—vynikající kavárna a kávový klub

PARTNEŘI FESTIVALU

AKCE
JE PODPOROVÁNA
MĚSTEM PÍSEK

DIVADELNÍ BAR

FESTIVALOVÁ OTVÍRAČKA

pátek 7.2. - od 17:00 do 01:00

sobota 8.2. - od 9:30 do 01:00

neděle 9.2. - od 9:30 do 22:00

